

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoKR/10/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115200581
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5115200581.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v právnej veci žalobcu: VITSTAV s.r.o., so sídlom 903 01 Tureň 64, IČO: 44 096 321, proti žalovanému: 1/ Ing. C. J., nar. X.X.XXXX, bytom N. C. XXX/XX, XXX XX J., 2/ JUDr. Eva Plichtová, so sídlom kancelárie W. XXXX, XXX XX A. J., správkyňa konkurznej podstaty úpadcu: STAX, s.r.o., so sídlom Ul. Karvaša a Bláhovca 743, 038 61 Vrútky, IČO: 35 807 024, v konaní o určenie neúčinnosti právnych úkonov, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č.k. 38Cbi/1/2015-46 zo dňa 31.03.2015

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Žilina č.k. 38Cbi/1/2015-46 zo dňa 31.03.2015
a v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

z r u š u j e

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že žalobou doručenu okresnému súdu dňa 12.1.2015 sa žalobca domáhal určenia neúčinnosti právnych úkonov špecifikovaných v návrhu uzatvorených medzi úpadcom STAX, s.r.o. a 1/. Žalobca ďalej žiadal, aby okresný súd žalovaného 1/ zaviazal na zaplatenie v návrhu špecifikovaných súm, o ktoré mali byť úkonmi úpadcu a žalovaného 1/ ukrátení veriteľa v konkurze úpadcu STAX, s.r.o.. Súčasne žiadal zaviazat' žalovaných na náhradu trov konania. Žalobca v žalobe uviedol, že je analogicky oslobodený od poplatkovej povinnosti podľa § 4 ods. 2 písm. m) zákona č. 71/1992 Zb. Podľa § 4 ods. 2 písm. m) zákona č. 71/1992 Zb., od poplatku je oslobodený správca podľa osobitného predpisu, 3f) ak nejde o uplatňovanie nárokov z pohľadávok postúpených na úpadcu po vyhlásení konkurzu. Okresný súd po tom, čo preskúmal žalobu, dospel k záveru, že žalobca nie je oslobodený od platenia súdnych poplatkov v zmysle ustanovení zákona č. 71/1992 Zb.. Okresný súd k uvedenému oslobodeniu konštatoval, že ide o osobné oslobodenie, ktoré sa vzťahuje výlučne na osobu správcu ustanoveného v rámci konkurzného konania.

Okresný súd výzvami zo dňa 10.3.2015 vyzval žalobcu na zaplatenie súdnych poplatkov za podanie návrhu na začatie konania v sume 398,- Eur (za určovacie výroky) a v sume 4.531,- Eur (výroky, ktorými žiadal žalovaných zaviazat' na peňažné plnenie), v lehote „10 dní odo dňa doručenia výzvy“. Žalobca prevzal výzvy dňa 13.3.2015 pričom v lehote a ani dodatočne súdny poplatok za podaný návrh na začatie konania nezaplatil. S poukazom na § 10 ods. 1 veta prvá a druhá zákona č. 71/1992 Zb., v znení neskorších predpisov a vzhľadom na skutočnosť, že žalobca ani s podaním návrhu na začatie konania a ani dodatočne na výzvy okresného súdu nezaplatil súdny poplatok, ktorý bol splatný s podaním návrhu na začatie konania, pričom o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku bol vo výzvach náležite poučený, okresný súd konanie zastavil.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci - § 205 ods. 2 písm. f) OSP, v konaní došlo k vadám podľa § 221 ods. 1 OSP, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil

tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav - § 221 ods. 1 písm. h) OSP, postupom súdu sa účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom - § 221 ods. 1 písm. f) OSP. Žalobca napádal uznesenie Okresného súdu Žilina č.k. 38Cbi//2015-46 zo dňa 31.03.2015, ktorým okresný súd konanie zastavil z dôvodu, že žalobca ani v dodatočnej lehote na základe výzvy okresného súdu vyrubený súdny poplatok nezaplatil, v plnom rozsahu. Napadnuté uznesenie mu bolo doručené dňa 20.04.2015.

Žalobca v odvolaní namietal, že okresný „súd postupom, ktorým vyrubil súdny poplatok na základe výzvy súdu, proti ktorej žalobca nemal k dispozícii žiaden opravný prostriedok, a teda sa v prípade nesprávneho výkladu a nesprávnej aplikácie platného zákona o súdnych poplatkoch nemal proti výzve súdu ako brániť, odňal účastníkovi konania možnosť konať pred týmto súdom.“ Z povahy výzvy podľa žalobcu vyplývalo, že táto nie je rozhodnutím súdu a neukladajú sa ňou účastníkovi konania žiadne povinnosti a predovšetkým na výzvy sa nekladú obsahové ani formálne požiadavky kladené na rozhodnutia súdu. Preto je výzva skôr upozornením účastníka konania na nesplnenie povinnosti, proti ktorej nie je prípustné odvolanie. V zmysle § 10 ods. 2 písm. e) zákona č. 71/1992 Zb. súd konanie nezastaví, ak žiada zaplatenie poplatku vo výške odporujúcej úprave podľa tohto zákona. Nesprávny postup okresného súdu opieral o skutočnosť, že žalobu o určenie neúčinnosti právneho úkonu podľa ZKR podáva veriteľ, ktorého podnetu na podanie odporovacej žaloby správca konkurznej podstaty nevyhoviel. Preto v prípade úspechu žalobou požadovaná náhrada nebude poskytnutá priamo žalobcovi, ale bude priznaná v prospech príslušnej majetkovej konkurznej podstaty úpadcu, kde bude rozdelená rozvrhom zostaveným správcom. Je preto nespravodlivé, ak samotný SKP je osobne oslobodený od platenia súdneho poplatku, zatiaľ kým veriteľ, ktorý podáva túto žalobu, je na platenie súdneho poplatku zaviazaný. A aj keď zákon o súdnych poplatkoch opomenul určiť vecné oslobodenie od súdneho poplatku pri podaní žaloby o určenie neúčinnosti právneho úkonu konkurzným veriteľom, resp. o tejto skutočnosti mlčí, mal za to, že okresný súd pri vyrubení súdneho poplatku mal v zmysle zásady „pre pochybnosti v prospech poplatníka“ na túto skutočnosť prihliadnuť a konanie pre neuhradenie poplatku nezastaviť, resp. vydať uznesenie, ktorými by túto výšku určil a odstránil by právnu neistotu žalobcu ohľadom výšky súdneho poplatku, t.j. či je žalobca analogicky oslobodený od súdneho poplatku alebo je povinný uhradiť súdny poplatok podľa Položky č. 1 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov.

V odvolaní žalobca uviedol, že okresný súd, v rámci vyrubenia súdneho poplatku zo žaloby o určenie neúčinnosti právneho úkonu „(bez ohľadu na to, či sa jedná o neúčinnosť podľa OZ alebo ZKR)“, nesprávne interpretoval a následne nesprávne aplikoval zákon o súdnych poplatkoch, nakoľko bol súdny poplatok vyrubený samostatne za určovacie výroky vo výške 398,- Eur a samostatne za výroky, ktorými žiadal žalovaných zaviazat' na peňažnú náhradu vo výške 4.531,- Eur. V danej veci výrokov, ktorými žalobca žiadal zaviazat' na peňažnú náhradu, napriek tomu okresný „súd pravdepodobne zakladá svoj výpočet podľa Položky č. 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov zák. č. 71/1992 Zb.“ „Avšak vzhľadom na skutočnosť, že v danej veci sa jedná o žalobu o určenie neúčinnosti právnych úkonov, ktorá je podľa svojej povahy určovacím nárokom a nie nárokom na samotné plnenie, nie je predmet konania oceniteľný peniazmi.“ Okresný súd nesprávne interpretoval a aplikoval zákon o súdnych poplatkoch a mal vyrubiť súdny poplatok podľa Položky č. 1 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov zák. č. 71/1992 Zb. Dal do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 5 Obo 60/2012 a 5 Obo 61/2012 zo dňa 19.08.2013, v zmysle ktorého „Pri odporovacej žalobe právnym dôsledkom odporovateľnosti je neúčinnosť právneho úkonu, ide preto o predmet konania, ktorý nemožno oceniť peniazmi. Súd prvého stupňa nerozhodol správne, keď k sadzbe za odporováciu žalobu pripočítal sadzbu za peňažnú náhradu. Podľa odvolacieho súdu poplatková povinnosť vznikla len v sadzbe 99,50 Eur.“ Okrem toho aj samotný právny predpis - zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“) predpokladá právny následok vyslovenia neúčinnosti napadnutého právneho úkonu, a to buď primárne poskytnutie peňažnej náhrady do konkurznej podstaty alebo vydanie samotnej veci, práva alebo inej majetkovej hodnoty v prospech konkurznej majetkovej podstaty. Preto je výrok o povinnosti poskytnúť peňažnú náhradu alebo vydať vec, právo alebo inú majetkovú hodnotu do podstaty výrokom závislým od vyslovenia neúčinnosti daného právneho úkonu, ktorému sa odporuje. Okresný súd sa podľa žalobcu nesprávne vysporiadal s otázkou skutočného predmetu konania, t.j. s tým, aké účinky bude mať pre účastníkov meritórne rozhodnutie súdu v konaní o určení neúčinnosti právnych úkonov. Vo veci vyslovenia neúčinnosti právneho úkonu je úspech žalobcu v konaní podmienený prvým výrokom - vyslovením neúčinnosti právneho úkonu. Bez vyslovenia nároku úspešného žalobcu na peňažnú náhradu, resp. vydanie veci by žaloba o určenie neúčinnosti právneho úkonu stratila zmysel a priečila by sa účelu jej podania - zabezpečenia navrátenia vecí, práv a iných majetkových hodnôt, o ktoré

bola konkurzná majetková podstata ukrátená. „Predmetom žaloby sp .Zn.: 38Cbi/1/2015 je určenie neúčinnosti medzi inými i právnych úkonov, ktorými došlo k postúpeniu pohľadávok na žalovaného č. 1, pričom dlžník postúpených pohľadávok už dlhované plnenie poskytol žalovanému č. 1. Z povahy predmetu plnenia, t. j. z vykonania úhrady finančných prostriedkov vyplýva, že v rámci odporovania tomuto právnomu úkonu - postúpeniu a vyplatenia finančných prostriedkov nie je možné, aby bola vec vydaná späť, nakoľko už došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov - veci určenej druhovo, pri ktorej žalobca v záujme vykonateľnosti rozhodnutia nemá inú možnosť, než požadovať poskytnutie náhrady. K analogickému výkladu nemožnosti plnenia - vrátenia veci určenej druhovo sa opierame i pri výroku o neúčinnosti notárskej zápisnice N 52/2011 a plnení poskytnutom titulom vrátenia domnejšej pôžičky.“ Navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle § 221 OSP zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal vec v medziach ust. § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) OSP zrušil a podľa § 221 ods. 2 OSP vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Rozhodnutie bolo odvolacím súdom prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3:0.

Podstatným odvolacím dôvodom žalobcu bolo posúdenie (ne)splnenia podmienok pre zastavenie konania.

Žalobca v odvolaní argumentoval aj poukazom na § 10 ods. 2 písm. e) zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, v zmysle ktorého nezaplatenie poplatku prvostupňový súd konanie nezastaví, ak žiada zaplatenie poplatku vo výške odporujúcej úprave podľa tohto zákona.

Bolo zrejmé, že žalobca v rámci podaného odvolania namietal postup okresného súdu, ktorý zastavil konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku a nesprávnosť výziev okresného súdu, ktorými bol vyzvaný na úhradu súdneho poplatku z podanej žaloby. Vzhľadom na námietky žalobcu, ktoré sa viazali na predmetnú výzvu okresného súdu sa krajský súd oboznámil s predmetnými výzvami zo dňa 10.3.2015 na čl. 42 a 44 spisu. Zistil, že výzva pod č.k. 38 Cbi/1/2015- 42 zo dňa 10.03.2015, uvádza poplatkovú povinnosť žalobcu s uvedením, že v konaní „o určenie neúčinnosti právnych úkonov“ na úhradu súdneho poplatku 398 Eur“ (pol.č. 1 písm b/ Sadzobníka súdnych poplatkov)“ ako aj uvedenie, že sú ňou spoplatnené určovacie výroky návrhu. Z uvedenej výzvy však nie je zrejmé, ktoré rozhodné skutočnosti, sa stali základom určenia takto stavenej výšky poplatkovej povinnosti vo väzbe na žalobu a jej petit, teda nie je zrejmé, ako interpretoval a aplikoval zákon o súdnych poplatkoch, keď dospel práve k sume 398 Eur. Výzva pod č.k. 38 Cbi/1/2015- 44 zo dňa 10.03.2015, uvádza poplatkovú povinnosť žalobcu s uvedením, že v konaní „o určenie neúčinnosti právnych úkonov“, na úhradu súdneho poplatku 4531 Eur „(pol.č. 1 písm a/ Sadzobníka súdnych poplatkov)“ ako aj uvedenie, že sú ňou „spoplatnené nároky návrhu, ktorými žalobca odporcov zaviazal na zaplatenie peňažných súm.“ Z uvedenej výzvy však nie je zrejmé, ktoré rozhodné skutočnosti, sa stali základom určenia takto stavenej výšky poplatkovej povinnosti vo väzbe na žalobu a jej petit, teda nie je zrejmé, ako interpretoval a aplikoval zákon o súdnych poplatkoch, keď dospel práve k sume 4531,- Eur. Tiež nemožno prehliadnuť, že v záhlaví označenia tejto výzvy je uvedené „o určenie neúčinnosti právnych úkonov“ avšak poplatková povinnosť je stanovená s určením „(pol.č. 1 písm a/ Sadzobníka súdnych poplatkov)“, ktoré bez ďalšieho nespĺňa požiadavku jednoznačnosti.

Krajský súd si osvojil skutočnosti vyplývajúce z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. marca 2014, sp.zn. 8SŽi/18/2013, v zmysle ktorého „Výzva na zaplatenie súdneho poplatku (§ 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch) je poplatníkovi zasielaná v prípade nezaplatenia súdneho poplatku splatného podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania; následkom nezaplatenia súdneho poplatku je zastavenie konania. Účelom výzvy nie je uloženie povinnosti zaplatiť súdny poplatok, ale upozornenie na jej nesplnenie. Sama povinnosť vyplýva zo zákona a je podmienkou pre to, aby súd mohol pokračovať v konaní. Výzva na zaplatenie súdneho poplatku teda nie je rozhodnutím, neukladá sa ňou povinnosť účastníkovi konania, a nevzťahujú sa na ňu požiadavky kladené na obsahové a formálne náležitosti rozhodnutia (uznesenia)“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. marca 2014, sp. zn. 8SŽi/18/2013). Je na mieste však zdôrazniť, že pokiaľ zákon ukladá súdu povinnosť upozorniť na splnenie poplatkovej povinnosti žalobcu, a ak k tejto povinnosti súd i pristúpi, tak potom predmetná výzva musí napĺňať aspoň obsahové minimum určiteľnosti, preskúmateľnosti, nezameniteľnosti, aj keď sa na ňu samozrejme nekladú také požiadavky na obsahové a formálne náležitosti ako pri rozhodnutí

-uznesením. Ak však neboli zistené odvolacím súdom takéto požiadavky predmetných výziev zo dňa 10.03.2015 na čl. 42, 44 spisu, teda určiteľnosti, preskúmateľnosti, nezameniteľnosti, navyše sú tu skutočnosti, ktoré vyvolávajú pochybnosti o postupe okresného súdu v tomto smere, tak z tohto dôvodu nebolo možné vzhľadom na absenciu odôvodnenia rozhodujúcich skutočností pri určení výšky súdneho poplatku v tomto štádiu konania posúdiť argumentáciu žalobcu v rovine § 10 ods. 2 písm. e) zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Ak potom žalobca, ktorému bola doručená predmetná výzva na úhradu súdneho poplatku, poplatok neuhradil, v dôsledku čoho okresný súd konanie zastavil, tak krajský súd sa s takýmto postupom nemohol v tomto štádiu konania, vzhľadom na vyššie konštatované skutočnosti, stotožniť a nemal priestor pre iný záver, než zvolený postup okresného súdu, ktorým konanie zastavil, vyhodnotiť ako predčasný.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd považoval za relevantné a opodstatnené odvolacie dôvody žalobcu, ktoré poukazovali na nedostatočné vyhodnotenie zákonných podmienok pre zastavenie konania okresným súdom, čo naplnilo dôvod zrušenia uznesenia okresného súdu cez § 221 ods. 1 písm. f) OSP, t.j. z dôvodu odňatia možnosti žalobcu konať pred súdom. Súčasne, z vyššie uvedených dôvodov došlo i k naplneniu § 221 ods. 1 písm. h) OSP pre predčasnosť právnych záverov a podľa § 221 ods. 2 OSP pre vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní okresný súd odstráni krajským súdom vyššie konštatované nedostatky a následne od ďalšieho vývoja v poplatkovej rovine sa bude dôsledne zaoberať vyhodnotením (ne)splnenia podmienok pre zastavenie konania.

Podľa § 226 OSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.